

บันทึก

เรื่อง กิจการโทรทัศน์ของรัฐบาลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๑
(กรณีบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ สร.๐๒๐๓/๑๐๑๙๙ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๑๙ แจ้งว่า สำนักนายกรัฐมนตรีรายงาน ว่า บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด และกระทรวงการคลังมีความเห็นขัดแย้งกันในข้อกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๑ ซึ่งได้ยกเว้นภาษีการค้าแก่กิจการโทรทัศน์ของรัฐบาล โดยบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด เห็นว่าบริษัท ฯ ควรได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว เพราะบริษัทฯ เป็นรัฐวิสาหกิจ ขึ้นอยู่กับกรมประชาสัมพันธ์ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่า แม้บริษัทฯ จะเป็นรัฐวิสาหกิจก็จริง แต่ก็มีใช้กิจการโทรทัศน์ของรัฐบาล ดังนั้นจึงต้องเสียภาษีการค้า สำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า กิจการโทรทัศน์ของรัฐบาลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๑ จะรวมถึงบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ด้วยหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งต่อมาได้ถูกยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้ยกเว้นภาษีการค้าแก่กิจการโทรทัศน์ของรัฐบาล เช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้ยกเว้นให้แก่กิจการโทรทัศน์ขององค์การของรัฐบาลด้วย ปัญหาจึงมีว่า กิจการโทรทัศน์ของบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด จะถือได้หรือไม่ว่าเป็นกิจการโทรทัศน์ของรัฐบาล ในปัญหานี้เมื่อพิจารณาทุนของบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด แล้ว แม้จะประกอบด้วยทุนซึ่งเป็นของกระทรวง ทบวง กรมทั้งสิ้นก็ตาม แต่เมื่อบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แยกออกไปเป็นเอกเทศจากส่วนราชการของรัฐ ฐานะของบริษัทไทยโทรทัศน์จำกัดจึงอยู่ในลักษณะของรัฐวิสาหกิจเท่านั้น หากใช้เป็นกิจการของรัฐบาลตามความหมายแห่งประมวลรัษฎากรไม่ เพราะคำว่ารัฐบาลในที่นี้หมายถึงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ ดังจะเห็นได้ว่ามาตรา ๓ (๓)^๑ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งเป็นบทที่ให้อำนาจในการตรา

^๑ มาตรา ๓ บรรดารัษฎากรประเภทต่างๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา หรือองค์การกุศลสาธารณะ

ฯลฯ

ฯลฯ

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย
(นายสมภพ โหตระกิตย)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ มาตรา ๗ ให้ยกเว้นภาษีการซื้อโคภคภัณฑ์ ตามลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากรแก่ผู้ซื้อซึ่งเป็น

๓ ข้อ ๑ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๒ ของหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ที่เป็นดอกเบี้ยตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละเจ็ดต่อปี ซึ่งได้จากองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีทุนทั้งสิ้นเป็นของ รัฐบาล หรือได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อ ส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม

“ข้อ ๒ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา ๗๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้จากรัฐบาลหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม